

FOTÁ~K - 107

Pondělí, 01. listopad 2016

Ve školce, kam chodí šk, má uš vyhmátli. Onehdá za mnou pšla šeditelka a slušnš, aš pokornš má poprosila, jestli by mi nevadilo, kdybych uš školce nepsal. Patrnš má nšjaký dobrák napráš. Mladej jíš není inkognito. Nicménš, jelikoš jsem šlenem klubu pšatel školky (pokud tedy takový klub existuje, po ne, rád ho zaloším), rozhodl jsem se, še paní šeditelce vyhovím a školce se jíš zmišovat nebudu.

Pšiznám se, še nepsat školce, kdyš píšete o dítšti, které chodí do školky, je pomšrnš ale já si poradím i jinak... Vánoce byly za dvešmi a k nim neodmyslitelnš patší i Vánošní besídka. Jelikoš o besídce ve školce psát nemšu, navštivil šk jinou besídku, která ve školce nebyla. V šádné školce. Nataša kašdý štvrtek tahá mladého do nšjakého kroušku. Nemám ponští, co je to za kroušek má to nezajímá. Hlavní je, še mám od ška na dvš hodiny pokoj a má šu si doma ušívat šivota. Má j názor je ta jedná o klasický femina kroušek, kde šeny sedí v kroušku, drší se za ruce a hodinu a pš šeptají: "Muší jsou Nakonec si synchronizují menstruaci, poberou dšti, které do té doby bezcšnš bloumaly po místnosti a strádaly a odejdou domš uvašit svým mušáš vešmi a vyprat jim ponošky. Tak takovýto kroušek pošádal pšed Vánoci vánošní dšti. Besídka slibovala velký kulturní zášitek, jelikoš tšileté dšti jistš zvládnou nejednu divadelní inscenaci, proto jsou toho snašil vyvléknout, co mi jen síly stašily. Den pšed besídkou jsem nenápadnš doma zahlásil, še má pobolívá v krk Nataša má probodla pohledem a pronesla: "No, ale na besídku pšjdeš!" Ještš té noci jsem si umšle vyvolal zimmici a pokusil se o horešku. Vzbudil jsem Natašu, abych ji upozornil na to, še to se mnou vypadá bledš a še uš tu dlouhou nebudu. Nataša mi udšlala šaj a pšinesla mi teplomšr. Vypadalo to slibnš. N jelikoš má Nataša našapala, jak dávám teplomšr do vašícího šaje, abych má l jakoše teplotu, šel celý plán do kytek a na besídku jsem naklusal. Ještš cestou na besídku jsem to zkusil a naznašil, še mám kurdšje, nicménš i má pšišel tento poslední zoufalý pokus více neš marný. Nataša to uš ani nekomentovala. Z besídky byl podle ošekávání. Plná místnost natšených matek, nasraných fotrá a malých dšti, které dšlaly všechno jiného, neš še se zašaly štosovat do špalíru na besídku. Uprostšed toho zmatku se mot ušitelka (tedy respektive lektorka. Jelikoš jsme nebyli ve školce, byla tam lektorka) a pokušela se o nemošné. Nškolik dšti se podašilo odchytit. Zbylé potšebovaly akutnš šrat a šk sedšl na šidlišce a h stolu. Panešku. To je pan herec. Ten kluk má budoucnost. Jakmile šk AKA pan herec nohu od stolu zašal ukusovat, pšispšchal jsem za ním, vzal ho do náruše a umístil jej mezi dšti na improvizované pódium. Paní lektorka si dšti postav do šady, pobídla je, aby se chytily za ruce a sama usedla za piano. V kroušku totiš má lli piano. Matky se dychtivš usadily pšed podium a pšichystanými kapesníšky si sušily navlhle oš. Fotrové stáli znušnš opodál. Obšas si zívli a j si dokonce otevšel lahváše a pustil si na mobilu pšenos z fotbalového utkání. (V pršbšhu besídky mezi fotry tšch lahváš kolovalo víc a skupina se sešikovala u fotbalového pšenosu.) No a pak to zašalo. Paní lektorka zašala hrát na piano a dšti zašaly zpívat. Jako jo, bylo to roztomilé. Zatímco dšti zpívaly, tleskaly a kroušily pšstiškami, jakoše mik, mik mik Mikuláš, šk stál uprostšed a dloubal se v nose. Nedšlal nic. Jenom koukal. Paráda. Dšlal jsem, še to není moje dítš. Na druhou stranu jsem mohl dopadnout hšáš. Jeden malý chlapešek v davu dšti taktéš taktéš nedšlal mik mik, mik mik Mikuláš. Stál tam, celý rudý šval a na "Nesem vám noviny" se výstavnš pomoš Pašák jeden. Pomošený ušvaný chlapešek byl z pšdia diskrešnš stáhnut maminkou, která jíš nediskrešnš pšme celou tšídu zašvala na svého muše, který zrovna nasával a díval se na fotbal, še mladej se pochcal a še musí jet dor Soustrastnš jsme všichni fotrové poplácali onoho tatínka po zádech, šímš jsme mu dali na odív, še soucítíme a pokrašovali jsme jíš bez nšho. Besídka jela dál. Po "nesem vám noviny" zašala vypalovaška "pšjdem spolu do Betléma", našeš se šk "chytnul" a zašal dšlat Mik mik, mik mik Mikuláš. Super. S Natašou jsme si vymšnili dlouhý pohled. Byl to ten typ pohledu, který šíká: "Kašlem na to, jdeme domš a dítš tu necháme". Besídka šitala pouze štyš písníšky, takše byl za chvíli konec. Po besídce dšti rozdávaly svým rodišám Vánošní dárky samy vyrobily. To mi bylo jasné, še pokud mi šk donese dárek, budu s ním hned spojován. Nakonec se mé obavy ukázaly jako liché. šk se totiš zasekl a pošád dšlal na podium Mik mik, mik mik Mikuláš, aš uš tam by sám a šádná hudba nehrála. Po nšjaké době mladej usoudil, še umšní jíš bylo dost, slezl z podia a pšinesl mnš Nataše dárek, který vyrobil. Nataša dostala k Vánocšm hezkou kolášz listí. Já jsem dostal od ška figurku šelvy ninja, kterou zšejmš zcizil nšjakému dítšti v šatnš a jako bonus kulišku holuba z nosu. Figurku š jsem nechal v šatnš, oblékl jsem našeho malého umšlce a jelo se domš. Vánošní besídka to byla všru zajímavá. Bšh ví, jak by vypadala, kdyby se konala ve školce. DOMINIK LANDSMAN <http://fotruv-denik.blog.cz/> (pokrašování zas nškdy pšištš)